

SÍNDROMES PSEUDOTUBERCULOSOS RESPIRATORIS, DEGUTS A L'ESTREPTOCOC PARAGRIPAL, OBSERVATS EN LES EPIDÈMIES DE 1931-34

per

Ll. Sayé

En aquests darrers tres anys, en el curs dels brots epidèmics de tipus gripal que s'han produït a la fi de l'hivern i al començament de la primavera, he tingut ocasió d'observar un síndrome respiratori degut a l'estreptococ paragripal que, per recaure especialment en nens i joves i anar acompanyat de febre i de signes d'infiltració parenquimatosa i peribronquial, pot donar lloc a confusió amb el començament pseudogripal de la tuberculosi pulmonar.

El síndrome és relativament freqüent i s'observa en plena fase epidèmica, quan la infecció en altres individus dona lloc a otitis, faringo-larngo-traqueïtis, empiemes interlobars, etc.

La malaltia acostuma a durar 3-4 setmanes i té dues fases ben definides: la primera amb signes tòxics funcionals i locals ben manifestos i altra en la que la simptomatologia és mínima i solada, generalment funcional. El començament és benigne i va acompanyat de febre elevada: 39, 39'5 de 24 a 48 hores de duració. Passades aquestes hores, baixa per mantenir-se subfebril durant 2-3 setmanes més, amb quebrantament general, fatiga, anorèxia. Els signes funcionals la tos i l'expectoració són els que dominen en tot

el procés. La tos pot ésser quintosa molt intensa i seca al començament de la malaltia. Després es fa humida i comença l'expectoració muco-purulenta en la que es troba l'estreptococ paragripal descrit pel Dr. Domingo i que persisteix fins a la fi del procés, un cop passada la fase tòxica i febril. Els signes físics són de bronquitis generalment unilateral i predominantment basals: algunes vegades corresponen als d'una corticalitis localitzada. La radiografia permet reconèixer en la fase inicial i gairebé fins a la fi del procés signes exsudatius a les bases, unilaterals, adoptant el tipus d'infiltracions de petit i mitjà volum, superficials, altres vegades, al voltant de les cisures, al si pleural: més rarament els fenòmens exsudatius es difonen per la totalitat de la imatge i es comproven a les regions infraclaviculars o perihiliars. La involució del procés comença a la segona o tercera setmana desapareixent gairebé o totalment les temperatures subfebriculars, el quebrantament general i la tos. L'expectoració persisteix quelcom més. Els signes físics desapareixen més aviat. La imatge radiogràfica revela la reabsorció progressiva dels exsudats que generalment és total a les 3-4 setmanes. Alguna rara vegada, el síndrome radiològic persisteix quelcom més. Els signes que autoritzen a excloure la naturalesa tuberculosa del procés són la manca de bacil de Koch a l'esput, la troballa del germen estreptocòcic paragripal i la reabsorció ràpida i total dels fenòmens exsudatius parenquimatosos.